

Заради Когото от всичко се отрекох, и всичко сметам за смет, за да придобия Христа. Заради Христа, казва той, аз се отрекох от всичко, тоест всичко сметнах за вреда, или отхвърлих всичко. Виждаш ли, следователно законът не е вреда сам по себе си, но заради Христа. Дали думата *смет* се отнася към закона, не е ясно. По-правдоподобно е, че тук става дума изобщо за светските дела, защото по-горе е казал: *заради Когото от всичко се отрекох*, тоест от всичко светско. Но ако отнесем казаното и към закона, няма да бъде безчестие за него. Защото смет е сламата или пшениченото стъбло; но стъблото служи да пази и поддържа пшеницата, тъй че, ако го нямаше, нямаше да има и пшеница. А когато тя узрява и бъде събрана, стъблото става ненужно. По същия начин и законът е утвърждение и свидетел на благодатта; когато тя се явила, вече не бива да оставаме при буквата на закона.

9. *И да се намеря в Него, имайки не своя от закона праведност, а придобивана чрез вяра в Христа, сиреч праведност от Бога чрез вяра.* За да нямам моя праведност, произтичаща от делата на закона, като че вече извършени от мене; няма праведност от делата, понеже аз не съм извършил тези дела; но за да имам праведност, произтичаща от вярата в Христа,

която е праведност от Бога, тоест дар Божий – праведност, която оправдава вярващите чрез благодатта. *Защото, ако с устата си изповядаш Господа Исуса, и със сърцето си повярваш... ще се спасиш* (Рим. 10:9). А божествените дарове в най-голяма степен превъзхождат нищожността на делата, извършени с човешкото старание, както и пшеницата е много по-добра от сламата.

10. *За да позная Него, и силата на възкресението Му.* И така, познанието идва чрез вярата. Кое умозаклучение ще ни докаже възкресението? Никое, само вярата. Ако пък възкресението се познава чрез вярата, как ще бъде познато с ума по-голямото – рождението? Но защо то е по-голямо? Защото примери за възкресение има много, мнозина са възкръсвали и преди Христа. Но никой не се е родил от дева. Затова и праведността, която е от Бога, се заключава във вярата, тоест опира се на нея и я има за своя основа. Казва: *и силата на възкресението*. Наистина, велика сила е нужна, за да възкръснеш. А, от друга страна, възкресението ни дава сила да вървим по същия път, по който е вървял Христос.